

MINISTER ŚRODOWISKA

BMzk-070-1372/1004/13/MK

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 10.01.14.
nr 116 podpis. Beseurka

Warszawa, dnia 9 stycznia 2014 r.

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 13.01.14
nr 159 podpis. M

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku!

W załączeniu przekazuję odpowiedź na oświadczenie przesłane pismem z dnia 11 grudnia 2013 r. znak: BPS/043-44-1938/13, złożone przez senatorów Grażynę Sztark i Piotra Zientarskiego na 44. posiedzeniu Senatu w dniu 5 grudnia 2013 r. w sprawie trudności w realizacji koncesji na wydobycie kruszyw jakie napotykać firmy działające na terenie województwa zachodniopomorskiego.

Z

z powołaniem
Z. p. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
GŁÓWNY GEOLOG KRAJU
Sławomir Marek Brodziński

W załączeniu:

- odpowiedź Ministra Środowiska

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM

Odpowiedź na oświadczenie złożone przez senatorów Grażynę Sztark i Piotra Zientarskiego na 44. posiedzeniu Senatu w dniu 5 grudnia 2013 r. w sprawie trudności w realizacji koncesji na wydobywanie kruszyw jakie napotyka firmy działające na terenie województwa zachodniopomorskiego.

Uprzejmie informuję, iż zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 z późn. zm.), zwanej dalej „p.g.g.”, podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku tego planu - ustalonego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Przytoczony przepis ustanawia zatem ogólną zasadę, zgodnie z którą działalność wymieniona w p.g.g. jest dozwolona wyłącznie wtedy, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w aktach regulujących lokalny ład przestrzenny.

Udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż wymaga zawsze uzgodnienia z wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) właściwym ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności, natomiast kryterium uzgodnienia jest zgodność zamierzonej działalności z przeznaczeniem lub sposobem korzystania z nieruchomości określonym w sposób przewidziany w przywołanym wcześniej art. 7 p.g.g. Z uwagi na to, iż p.g.g. posługuje się wyrażeniem „uzgodnienie” to uznać należy, iż stanowisko organu współdziałającego (wójta, burmistrza, prezydenta miasta) w tym zakresie ma charakter wiążący. Uzgodnienie oznacza bowiem konieczność wyrażenia zgody, nawet pod pewnymi warunkami, na wykonywanie określonej działalności. W konsekwencji przyjąć trzeba, iż skoro uzgodnienie koncesji ma charakter wiążący, to nie można wydać decyzji udzielającej koncesji wbrew stanowisku organu dokonującego uzgodnienia.

Przedstawione wyjaśnienia wskazują, iż już na etapie postępowania koncesyjnego badana jest zgodność zamierzonej działalności polegającej na wydobywaniu kopalin ze złóż z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego albo ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W rezultacie należy domniemywać, iż każda koncesja na wydobywanie kopalin ze złóż jest udzielana wyłącznie wtedy jeżeli działalność nią określona jest zgodna z przeznaczeniem lub sposobem korzystania z nieruchomości określonym w tych aktach regulujących lokalny ład przestrzenny. W tym kontekście niezrozumiałe są opisane w oświadczeniu działania organów gminy, które najpierw wyrażają zgodę na podjęcie działalności koncesyjnej, aby na późniejszym etapie faktycznie wstrzymać jej rozpoczęcie. Oznacza to brak konsekwencji tych organów w szeroko pojętym procesie koncesyjnym.

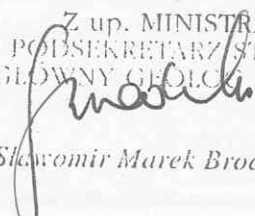
Z treści art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.), zwanej dalej „p.z.p.”, wynika wprost władztwo planistyczne gminy (na jej terenie). Z przepisu tego, jak również z innych przepisów p.z.p. wywodzi się także daleko idącą swobodę gminy do kształtowania zasad zagospodarowania przestrzennego na własnym terenie. Jednym z istotnych przejawów tej swobody jest uznaniowość gminy w doborze terenów przeznaczonych do objęcia planami zagospodarowania przestrzennego. Do wyłącznej kompetencji gminy należy zatem ocena celowości wszczynania w stosunku do danego terenu procedury planistycznej. Swoboda ta jest ograniczona, bowiem jak to zasadnie wskazano w oświadczeniu, miejscowy plan sporządza się obowiązkowo, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne.

W oświadczeniu została przedstawiona interpretacja, z której wynika, że dla terenów i obszarów górniczych uchwalenie planu zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe. Z przykrością informuję, że nie mogę zgodzić się z takim poglądem. Planowanie przestrzenne na terenach górniczych zostało uregulowane w art. 104 p.g.g. Przepis ten nie jest przepisem odrębnym nakładającym na gminę obowiązek sporządzenia planu dla terenu górniczego. Przeciwnie, sporządzanie takich planów jest obecnie zawsze fakultatywne. Właściwy organ gminy (rada gminy) może bowiem, ale nie musi, podjąć uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia takiego planu (bądź jego fragmentu), jedynie wówczas gdy w wyniku zamierzonej działalności określonej w koncesji przewiduje się istotne skutki dla środowiska, które to skutki zostają określone w opracowaniu ekofizjograficznym. Dlatego też, to wyłącznie od woli właściwego organu gminy uzależnia się sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego, oczywiście przy zaistnieniu przesłanki istotnych skutków dla środowiska. Jednakże nie można automatycznie zakładać, że na każdym terenie górniczym, który z definicji jest przestrzenią objętą przewidywanymi szkodliwymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego, przewiduje się wystąpienie istotnych skutków dla środowiska.

Chciałbym również wyjaśnić, że wydobywanie kopalin ze złóż zlokalizowanych na terenach Lasów Państwowych wiąże się z ryzykiem prawnym związanym z procedurą mającą na celu wyłączenie gruntów z produkcji leśnej. Koncesja na wydobywanie kopaliny ze złoża uprawnia jej adresata do wykonywania działalności nią określonej, jednak zgodnie z art. 30 ust. 3 p.g.g., koncesja nie zwalnia z obowiązków określonych odrębnymi przepisami, w tym uzyskania przewidzianych nimi decyzji.

Jednocześnie pragnę podkreślić, iż na niezafatwienie sprawy lub przewlekłe prowadzenie przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) postępowania w przedmiocie wydania decyzji o warunkach zabudowy przysługuje przedsiębiorcy zażalenie do organu nadrzędnego.

Uprzejmie informuję, iż obowiązujące regulacje prawne zostały przyjęte jako kompromis pomiędzy zasadą przyznającą władztwo planistyczne gminie, a zasadą wolności wykonywania działalności gospodarczej. Jednakże w ocenie Ministra Środowiska, w kontekście przedstawionego w oświadczeniu stanu faktycznego i wskazanych trudności jakie napotykają przedsiębiorcy w realizacji koncesji na wydobycie kruszyw, regulacje te wymagają dalszej pogłębionej analizy, w szczególności w zakresie niekonsekwentnego działania organów gmin w procesie koncesyjnym.

Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
GŁÓWNY GEOLOG KRAJU

Sławomir Marek Brodziński